

ข้อบังคับคณะกรรมการสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ
ว่าด้วยเงินทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการปฏิบัติงาน

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับว่าด้วยเงินทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการปฏิบัติงาน เพื่อให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้างสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ (องค์การมหาชน) ได้รับประโยชน์ทดแทนจากการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย อันเนื่องมาจากการปฏิบัติงาน หรือป้องกันรักษาประโยชน์ให้กับสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ (องค์การมหาชน)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และมาตรา ๑๙ (๓) (ข) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมติคณะกรรมการสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ ว่าด้วยเงินทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ (องค์การมหาชน)

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบัน

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสถาบัน

“ประสบอันตราย” หมายความว่า การที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับอันตรายแก่กายหรือผลกระทบแก่จิตใจหรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติงานหรือป้องกันรักษาประโยชน์ให้แก่สถาบัน

“เจ็บป่วย” หมายความว่า การที่ผู้ปฏิบัติงานเจ็บป่วยหรือถึงแก่ความตายด้วยโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการปฏิบัติงาน

“สูญหาย” หมายความว่า การที่ผู้ปฏิบัติงานหายไปในระหว่างปฏิบัติงานของสถาบันซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ปฏิบัติงานถึงแก่ความตายเพราะประสบเหตุอันตรายที่เกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของสถาบันนั้น รวมตลอดถึงการที่ผู้ปฏิบัติงานหายไปในระหว่างเดินทางโดยพาหนะทางบกทางอากาศ หรือทางน้ำ เพื่อไปปฏิบัติงานให้สถาบันซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าพาหนะนั้นได้ประสบเหตุอันตรายและผู้ปฏิบัติงานถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่เกิดเหตุ

“สูญเสียสมรรถภาพ” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายหรือจิตใจภายหลังการรักษาด้วยวิธีการทางการแพทย์สิ้นสุดแล้ว

“เงินทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพ

“ค่าทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้มีสิทธิตามข้อ ๑๒ สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายของผู้ปฏิบัติงานตามข้อบังคับนี้

“ค่ารักษาพยาบาล” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจ การรักษา การพยาบาล และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น เพื่อให้ผลของการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยบรรเทาหรือหมดสิ้นไป และหมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ เครื่องใช้ หรือวัตถุที่ใช้แทนหรือทำหน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะที่ประสบอันตรายด้วย

“ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน

“การฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” หมายความว่า การจัดให้ผู้ปฏิบัติงานซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยและสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกายหรือจิตใจหรือการฟื้นฟูอาชีพ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่เหมาะสมตามสภาพของร่างกายในสถานฟื้นฟูสมรรถภาพการทำงานของภาครัฐหรือเอกชน

“ค่าทำศพ” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพของผู้ปฏิบัติงานตามประเพณีทางศาสนาของผู้ปฏิบัติงานหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานถึงแก่ความตายเนื่องจากประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ รวมทั้งมีอำนาจออกระเบียบ คำสั่ง ประกาศ และวิธีปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ เมื่อผู้ปฏิบัติงานประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้สถาบันจัดให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้สถาบันจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินหนึ่งล้านบาทตามความจำเป็นแห่งโรคหรือความเจ็บป่วย เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้ให้สถาบันจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นที่เพิ่มขึ้นจนสิ้นสุดการรักษาแต่ไม่เกินสองล้านบาท

- (๑) ผู้ปฏิบัติงานเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของรัฐตั้งแต่เริ่มแรกจนสิ้นสุดการรักษา
- (๒) ผู้ปฏิบัติงานมีความจำเป็นหรือมีเหตุสมควรที่ไม่สามารถเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของรัฐตั้งแต่เริ่มแรก แต่ภายหลังได้เข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของรัฐ

ข้อ ๖ กรณีที่ผู้ปฏิบัติงานจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้สถาบันจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นที่เหมาะสมตามสภาพของร่างกาย

ข้อ ๗ เมื่อผู้ปฏิบัติงานประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้สถาบันจ่ายค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพของผู้ปฏิบัติงานเป็นจำนวนสามเท่าของเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ

ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายโดยไม่มีผู้จัดการศพ ให้สถาบันจัดการศพของผู้ปฏิบัติงานไปพลางก่อนจนกว่าผู้มีสิทธิตามข้อ ๑๒ จะมาขอเป็นผู้จัดการศพ แต่สถาบันจะใช้ค่าทำศพเกินหนึ่งในสามของค่าทำศพตามวรรคหนึ่งไม่ได้ ถ้าผู้ปฏิบัติงานถึงแก่ความตายครบเจ็ดสิบสองชั่วโมงแล้วยังไม่มีผู้มีสิทธิตามข้อ ๑๒ มาขอเป็นผู้จัดการศพ ให้สถาบันจัดการศพนั้นตามประเพณีทางศาสนาของผู้ปฏิบัติงานซึ่งถึงแก่ความตายหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่นโดยคำนึงถึงฐานะทางสังคมของผู้ปฏิบัติงาน ในการนี้ให้สถาบันใช้ค่าทำศพส่วนที่เหลือได้

ข้อ ๘ เมื่อผู้ปฏิบัติงานประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้สถาบันจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้มีสิทธิตามข้อ ๑๒ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละเจ็ดสิบของเงินเดือนหรือค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกาย โดยจ่ายตามหลักเกณฑ์และประเภทของการสูญเสียอวัยวะและระยะเวลาที่ต้องจ่ายค่าทดแทนตามตารางแนบท้ายข้อบังคับ

(๒) ร้อยละเจ็ดสิบของเงินเดือนหรือค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานทุพพลภาพ โดยจ่ายตามหลักเกณฑ์การเป็นผู้ทุพพลภาพและระยะเวลาที่จะต้องจ่ายค่าทดแทนตามหลักเกณฑ์แนบท้ายข้อบังคับ

(๓) ร้อยละเจ็ดสิบของเงินเดือนหรือค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานถึงแก่ความตายหรือสูญหายมีกำหนดสิบปี

ให้แพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเป็นผู้ประเมินการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกาย และให้สถาบันจ่ายค่าตอบแทนแก่แพทย์ผู้ประเมินการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายของผู้ปฏิบัติงานได้เท่าที่จ่ายจริง

ข้อ ๙ ในกรณีที่สถาบันจ่ายค่าทดแทนตามข้อ ๘ (๑) หรือ (๒) และต่อมาผู้ปฏิบัติงานได้ถึงแก่ความตายในขณะที่ยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้สถาบันจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามข้อ ๑๒ ต่อไป จนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินสิบปี

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่สถาบันและผู้ปฏิบัติงานหรือผู้มีสิทธิตามข้อ ๑๒ แล้วแต่กรณี ตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวกันเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่น ให้สถาบันหักส่วนลดในอัตราร้อยละสองต่อปีของค่าทดแทนที่ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้มีสิทธิตามข้อ ๑๒ ได้รับจากสถาบัน

ข้อ ๑๑ ให้การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการปฏิบัติงานจนทุพพลภาพไม่สามารถปฏิบัติงานให้แก่สถาบันต่อไปได้ เป็นการสิ้นสุดสภาพการเป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างเพราะเหตุแห่งความทุพพลภาพ โดยได้รับค่าตอบแทนการออกจากงานหรือการเลิกจ้างตามข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล และให้จ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนต่อไปจนครบระยะเวลาตามสิทธิตามข้อ ๘ (๒)

ข้อ ๑๒ เมื่อผู้ปฏิบัติงานประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากสถาบัน

(๑) บิดา

(๒) มารดา

(๓) สามีหรือภรรยา

(๔) บุตรมีอายุน้อยกว่าสิบแปดปีให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนต่อไปจนกว่าจะจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี

(๕) บุตรมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไปที่อยู่ระหว่างการศึกษาในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรีให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจนกว่าจะจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี

(๖) บุตรมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและทุพพลภาพหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบซึ่งอยู่ในอุปการะของผู้ปฏิบัติงานก่อนผู้ปฏิบัติงานถึงแก่ความตายหรือสูญหาย

ให้บุตรของผู้ปฏิบัติงานซึ่งเกิดภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่ผู้ปฏิบัติงานถึงแก่ความตายหรือวันที่เกิดเหตุสูญหายมีสิทธิได้รับเงินทดแทนนับแต่วันคลอด

ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันจ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของผู้ปฏิบัติงานก่อนผู้ปฏิบัติงานถึงแก่ความตายหรือสูญหาย แต่ผู้อยู่ในอุปการะดังกล่าวจะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากผู้ปฏิบัติงานที่ตายหรือสูญหาย

ข้อ ๑๓ ให้ผู้มีสิทธิตามข้อ ๑๒ ได้รับส่วนแบ่งในเงินทดแทนเท่ากัน

ในกรณีที่สิทธิได้รับเงินทดแทนสิ้นสุดลงเพราะผู้มีสิทธิตามข้อ ๑๒ ผู้หนึ่งผู้ใดถึงแก่ความตาย หรือสามีหรือภรรยาสมรสใหม่หรือมิได้สมรสใหม่แต่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นได้ว่าอยู่กินฉันสามีหรือภรรยากับหญิงหรือชายอื่น หรือบุตรไม่มีลักษณะตามข้อ ๑๒ (๔) หรือ (๕) อีกต่อไป ให้นำส่วนแบ่งของผู้หมดสิทธิเพราะเหตุหนึ่งเหตุใดดังกล่าวไปเฉลี่ยให้แก่ผู้มีสิทธิอื่นต่อไป

ข้อ ๑๔ สถาบันไม่ต้องจ่ายเงินทดแทนในการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของผู้ปฏิบัติงานเพราะเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานเสพของมีนเมาหรือสิ่งเสพติดอื่นจนไม่สามารถครองสติได้

(๒) ผู้ปฏิบัติงานจงใจให้ตนเองประสบอันตรายหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนประสบอันตราย

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้ปฏิบัติงานประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้มีสิทธิตามข้อ ๑๒ ยื่นคำร้องตามแบบที่สถาบันกำหนดเพื่อขอรับเงินทดแทนต่อผู้อำนวยการภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน โดยในจำนวนนี้ต้องมีผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นของผู้ปฏิบัติงาน และผู้ปฏิบัติงานระดับหัวหน้างานขึ้นไป ซึ่งรับผิดชอบงานด้านกฎหมายของสถาบันร่วมอยู่ด้วย และให้ผู้ปฏิบัติงานระดับหัวหน้างานขึ้นไปซึ่งรับผิดชอบงานด้านการบริหารงานบุคคลเป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการซึ่งผู้อำนวยการแต่งตั้งตามข้อ ๑๕ มีหน้าที่วินิจฉัยคำร้องขอรับเงินทดแทน และสอบสวนข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน หากมีเหตุผลจำเป็นให้คณะกรรมการขยายระยะเวลา ได้อีกไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ครบกำหนด และให้สถาบันแจ้งผลการพิจารณาเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำร้อง ทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องเรียกเงินทดแทน

ข้อ ๑๗ ถ้าปรากฏภายหลังว่าผลของการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยของผู้ปฏิบัติงาน เปลี่ยนแปลงไปอันเป็นเหตุให้ผลการวินิจฉัยตามข้อ ๑๖ ไม่เป็นไปตามข้อ ๘ หรือมีกรณีตามข้อ ๙ หรือข้อ ๑๓ บรรดาสอง ให้สถาบันมีหนังสือแจ้งการเปลี่ยนแปลงของสิทธิให้ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้มีสิทธิตามข้อ ๑๒ ทราบ และจ่ายเงินทดแทนใหม่ตามสิทธิที่เปลี่ยนแปลงไป

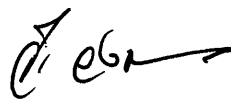
ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำร้องไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาตามข้อ ๑๖ ให้ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้มีสิทธิ ตามข้อ ๑๒ ยื่นอุทธรณ์ต่อผู้อำนวยการภายในสามสิบวันนับแต่วันรับแจ้งผลการพิจารณา

ข้อ ๑๙ ให้ผู้อำนวยการพิจารณาอุทธรณ์และแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ยื่นอุทธรณ์ทราบภายใน สามสิบวันนับแต่วันรับอุทธรณ์ ทั้งนี้ ผู้อำนวยการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่พิจารณาและวินิจฉัย อุทธรณ์ก็ได้

กรณีที่มีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการ จะขยายระยะเวลาการพิจารณาออกไปไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนด และให้ผู้อำนวยการมีหนังสือ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบการขยายระยะเวลาดังกล่าวโดยเร็ว

ข้อ ๒๐ ห้ามมิให้สถาบันหักเงินทดแทนเพื่อการใด ๆ และเงินทดแทนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่ง การบังคับคดี

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายวีระ วงศ์แสงนาค)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ทำหน้าที่

ประธานกรรมการสถาบันสารสนเทศสุขภาพกรน้ำ

ตารางแนบท้ายข้อบังคับ

หลักเกณฑ์และประเภทของการสูญเสียอวัยวะและระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน

๑. ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายภายหลังจากเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังนี้

๑) เมื่อผู้ปฏิบัติงานได้รับการรักษาด้วยวิธีต่าง ๆ ทางกายภาพอย่างเต็มที่แล้วหรือสิ้นสุดการรักษาซึ่งไม่สามารถรักษาให้เป็นปกติได้และพยาธิสภาพของร่างกายคงที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอีก

๒) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้ปฏิบัติงานประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

๒. ให้สถาบันจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน ดังต่อไปนี้

ประเภทของอวัยวะที่สูญเสีย	ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน (เดือน)
๑. แขนขาดระดับข้อศอก	๑๒๐
๒. แขนขาดระดับต่ำกว่าศอก	๑๑๔
๓. มือขาด	๑๐๘
๔. นิ้วหัวแม่มือขาด	๔๔
๕. นิ้วหัวแม่มือขาดระดับข้อปลายนิ้ว	๒๒
๖. นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาด	๒๒
๗. นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับข้อกลางนิ้ว	๑๖
๘. นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับข้อปลายนิ้ว	๑๐
๙. นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาด	๑๐
๑๐. นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อกลางนิ้ว	๘
๑๑. นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อปลายนิ้ว	๖
๑๒. ขาขาดระดับข้อสะโพก	๘๐
๑๓. ขาขาดระดับข้อเข่า	๖๔
๑๔. เท้าขาด	๕๐
๑๕. เท้าขาดระดับกลางเท้า	๓๖

ประเภทของอวัยวะที่สูญเสีย	ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน (เดือน)
๑๖. นิ้วหัวแม่เท้าขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	๑๐
๑๗. นิ้วหัวแม่เท้าขาดที่ระดับข้อปลายนิ้ว	๔
๑๘. นิ้วเท้าอื่นหนึ่งนิ้วขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	๒
๑๙. นิ้วเท้าอื่นทั้งสิ้นนิ้วขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	๑๘

๓. ในกรณีมีการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในตารางข้างต้น ให้มีระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนตามผลการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพเป็นร้อยละของสภาพทั้งร่างกาย ในอัตราร้อยละหนึ่งต่อระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนสองเดือน

หลักเกณฑ์แนบท้ายข้อบังคับ
หลักเกณฑ์การเป็นผู้ทุพพลภาพและระยะเวลาที่จะต้องจ่ายค่าทดแทน

ผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับการประเมินเป็นผู้ทุพพลภาพ ให้สถาบันจ่ายค่าทดแทนตลอดชีวิต โดยจะต้องเข้าหลักเกณฑ์การเป็นผู้ทุพพลภาพ ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ปฏิบัติงานสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาพปกติของจิตใจ จนทำให้ความสามารถในการทำงานลดลงถึงขนาดไม่อาจประกอบกรงานตามปกติได้เกินกว่าร้อยละหกสิบของสมรรถภาพทั้งร่างกาย

๒. ผู้ปฏิบัติงานมีการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย ดังต่อไปนี้

(๑) ขาทั้งสองข้างขาด

(๒) มือหนึ่งข้างกับเท้าหนึ่งข้าง

(๓) มือทั้งสองข้างขาด

(๔) สูญเสียลูกตาทั้งสองข้าง หรือสูญเสียลูกตาข้างหนึ่งกับสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไป หรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ ๓/๖๐ หรือมากกว่าของตาอีกข้างหนึ่ง หรือสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไป หรือสูญเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ ๓/๖๐ หรือมากกว่าของตาทั้งสองข้าง

(๕) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ศีรษะ และ/หรือกระดูกสันหลังเป็นเหตุให้สูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิงของ

(๕.๑) ขาทั้งสองข้าง

(๕.๒) มือหนึ่งข้างกับเท้าหนึ่งข้าง

(๕.๓) มือทั้งสองข้าง

(๖) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ศีรษะ อันเป็นเหตุให้เกิดความผิดปกติของความรู้สึกตัว และ/หรือจิตฟั่นเฟือน เป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ และไม่สามารถรักษาให้หายได้หรือวิกลจริต